

(7) ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੀ, - ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 14/102/78-3CI, ਮਿਤੀ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1978, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44-ਏ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਡੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, 27 ਫਰਵਰੀ, 1972 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਆਰ.ਐਨ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਜੇ. ਵੀ. ਗੁਪਤਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਬੰਸੇ ਦੇਵੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ, —
ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1978 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 17 ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ।

17 ਅਪ੍ਰੈਲ 1979

ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1973 ਦਾ 46) — ਧਾਰਾ 2(h) ਅਤੇ 9(1) (b)&(d)-ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨ — ਕੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ 'ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ' ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ - ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1973 ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 9 ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ

Banso Devi v. Assistant Director, Enforcement Directorate
(J. V. Gupta, J.)

ਰਹਿੰਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਕਿ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਅਨੁਰੂਪ ਇਨਵਾਰਡ ਰਿਮਿਟੈਂਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਨਿਵਾਸੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ! ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ। ਐਕਟ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਧਾਰਾ 9 ਅਤੇ 10)।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐੱਸ.ਪੀ. ਗੋਇਲ ਵੱਲੋਂ 3 ਨਵੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜ ਸਨ। ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1979 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਅਪੀਲੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮਿਤੀ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1977 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਸਨਲ ਕੈਬਿਨੇਟ ਦੇ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸੈਕ ਰੀਟੇਰੀਏਟ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਜਲਦੂਰ ਮਿਤੀ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹੋਏ। ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਜੁਰਮਾਨਾ 10,000 ਤੋਂ ਰੁ. 7,000 (ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ)।

(ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਅਪੀਲੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਆਰ.ਸੀ.ਡੋਗਰਾ .

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਾਰ-ਐਟ-ਲਾਅ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਵੀ.ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1)ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1978 ਦੇ SAO ਨੰ. 17 ਅਤੇ 1978 ਦੇ SAO ਨੰ. 69 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਚੋਨ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(2)ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕੇਸ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਐਸ.ਪੀ. ਗੋਇਲ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਤੱਥ ਇੱਕ ਮਹਿੰਗਾ ਰਾਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਸੋਹਨ ਦਾਸ ਜੋ ਪਿਛਲੇ 25 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, ਕੋਲ 8 ਏਕੜ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਚਾ ਸ਼੍ਰੀ ਫਿਦੂ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਵਾਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਲੱਲੀਆਂ ਖੁਰਦ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਰਨ ਰਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸ. ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਹਨ ਦਾਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਫਿਦੂ ਰਾਮ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੀ. ਬੰਸੋ ਦੀ ਅੱਠ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖੇਤੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਕਮਾਈ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੁ. 10,000 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਬੰਸੋ 7 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਫਿਦੂ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਹੈ। ਬੰਸੋ ਖੇਤੀ ਆਮਦਨਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਰੁ. ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਤੋਂ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1975 ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੋਹਨ ਦਾਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਾਚਾ ਫਿਦੂ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ 8,541.50 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।..... ਰੁ. ਉਸ ਨੂੰ 1,000 ਮਈ/ਜੂਨ, 1975 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਫਿਦੂ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਸੋਹਨ ਦਾਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖੇਤੀ ਆਮਦਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਪੁਸ਼ਟੀ
ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ :- '

ਨਾਲ ਉਕਤ ਬਿਆਨ 'ਤੇ

“ਮੈਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਬੰਸੋ, ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁੱਤਰ ਸੋਹਨ ਦਾਸ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੇ 29 ਮਈ, 1976 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਹੁਰੇ ਮਹਿੰਗਾ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸੰਮਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਨਪੜ੍ਹ ਔਰਤ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਸਹੁਰੇ ਮਹਿੰਗਾ ਰਾਮ ਨੇ ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਤਰਫੋਂ ਜੋ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ (ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।”

ਸ਼੍ਰੀ ਫਿਦੂ ਰਾਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ 8 ਦਸੰਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਹਾ:-

ਮੇਰੇ ਕਹੇ ਗਏ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਹਨ ਦਾਸ ਨੇ ਲਗਭਗ 20 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂ.ਕੇ. ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਇਹ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਬੇਟੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇ। ਬੰਸੋ ਦੇਵੀ, ਯਾਨੀ ਮੇਰੀ ਭਤੀਜੀ।

ਕਿ 1974 ਅਤੇ 1975 ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਭਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੰਸੋ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। 21,000 ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ

ਬੰਸੋ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ
(ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਹਨ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਆਮਦਨ।”

(4) ਸਹਾਇਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਤੀ ਬੰਸੋ ਦੇਵੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਰਾਮ ਅਤੇ ਕਰਮ ਚੰਦ ਤੋਂ 20,641.50, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਸੋਹਨ ਦਾਸ, ਜੋ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 1973 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਫਿਰੂ ਰਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 9(1) (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਹਨ ਦਾਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। d) ਐਕਟ ਦਾ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੰਸੋ ਦੇਵੀ 'ਤੇ 10,000 ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ। ਫਿਰੋ ਰਾਮ 'ਤੇ 4,000, - ਕ੍ਰਮਵਾਰ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 ਅਤੇ 31 ਅਗਸਤ, 1977 ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ-^{ly}

(5) ਦੋਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਤਹਿਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਅਪੀਲੀ ਬੋਰਡ ਅੱਗੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਫਿਰੂ ਰਾਮ ਦੀ ਅਪੀਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ, ਤਾਂ 12 ਜਨਵਰੀ, 1972 ਦੀ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋਸਟੇਟ ਕਾਪੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਹਨ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਫਿਰੋ ਰਾਮ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਬੰਸੋ ਦੇਵੀ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਫਿਰੋ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬੰਸੋ ਦੇਵੀ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੰਸੋ ਦੇਵੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ। 10,000 ਤੋਂ ਰੁ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 7,000 ਬੰਸੋ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਤੋਂ 4,000 ਤੋਂ ਰੁ. ਫਿਰੂ ਰਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 2,000

(6) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੀ ਯੋਗ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਮਿਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸੇ। ਬੰਸੋ ਦੇਵੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਸੋਹਨ ਦਾਸ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੈ, ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬੰਸੋ ਦੇਵੀ, ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਸੋਹਨ ਦਾਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਜਾਂ ਤਰਫੋਂ, ਇਸ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਚੈਲੰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(7) 'ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ' ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

'ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ-

- (i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸਾਰੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਅਤੇ ਬਕਾਏ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਡਰਾਫਟ, ਯਾਤਰੀ ਚੈਕ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲ, ਭਾਰਤੀ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾਂ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ, y;
- (ii) ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਧਨ, ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਧਾਰਕ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਿਰ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ।
'ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਨਿਵਾਸੀ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਨਿਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ।"

ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 8, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਸੌਦਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 9 ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ: - (1) ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੋਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸੀ, ਭਾਰਤ ਕਰੇਗਾ-

(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ
•> ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਨਿਵਾਸੀ;

(b) ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ :- ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ, ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

Banso Devi v. Assistant Director, Enforcement Directorate
(J. V. Gupta, J.)

ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ (ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡੀਲਰ ਸਮੇਤ) ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇਨਵਾਰਡ ਰਿਮਿਟ ਟੈੱਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਫਿਰ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡੀਲਰ;

- (c) ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਕਸਚੇਂਜ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋ ਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣਾ, ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ (ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਜਾਂ ਦਲੀਲ) ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;
- (d) ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ;

(8) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਪਲ ਲਈ ਸਿੱਖੀ ਗਈ ਸਲਾਹ ਦੀ ਥਰਮੈਨੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (1) (ਬੀ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 9 (1) (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਸ. ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੈਸਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ *ਰਬਿੰਦਰ ਐਨ. ਮੈਤਰਾ* ਬਨਾਮ *ਲਿ/ਈ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ*, (1) ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ, ਭਾਵ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5 ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ, ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ, ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਾਲਿਸੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ 'ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਐਮ ਤੋਂ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ

ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਾਰਜ ਐਲਵਿਨ ਕਿੰਗ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਕੇਂਦਰੀ, ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (2) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਜਦੋਂ ਜੈਨੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤਰਫੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੈਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇ 'ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ', ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੀ 'ਤੇ' ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜਾ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਡੀਡ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸ.

, ਕਲਾਰਕ ਨੇ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਇਸਦਾ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਨਿਯਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕਿੰਗ ਨੇ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ

ਜਾਇਦਾਦ ਉਹ 'ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਮਿਸਿਜ਼ ਕਲਾਰਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ' ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਲਾਰਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਧਾਰਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜਾ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਧਾਰਾ 5(1) (ਸੀ) ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਕੈਬਿਨੇਟ ਸੈਕ. ਰਿਟਾਰੀਏਟ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਪਰਸੋਨਲ ਅਤੇ ਏ.ਆਰ. ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਰੋਜ ਕੁਮਾਰ ਭੋਟਿਕਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (3) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 34 ਵਿੱਚ, 29 ਅਗਸਤ, 1972 ਨੂੰ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 9 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਾਂ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਾਬਕਾ ਤਬਦੀਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ/ਇਸੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨਾਂ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਨੂੰ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ

(2) ਏਆਈਆਰ 1974 ਸਾਰੇ. 452,

(3) ਏਆਈਆਰ 1978 ਕੈਲ. 65.

Banso Devi v. Assistant Director, Enforcement Directorate
(J. V. Gupta, J.)

ਮੁਦਰਾ ਅਤੇ ਸਰਾਫਾ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ।

ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 9 ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਨਿਵਾਸੀ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੋਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਅਨੁਰੂਪ ਇਨਵਰਡ ਰਿਮਿਟ ਟੈਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਇਗੀ। ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਵਾਲਾਂ ਵਿਚਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

(10) ਐਸਪੀ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (4) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

*Pickett, v. Fegg (1949)*² ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਗੋਡਾਰਡ CJ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1947 ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ER 705 ਹਨ: -

'ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿੰਨੇ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਦੂਰਗਾਮੀ ਹਨ। ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਤਾਸ਼ ਦੀ ਖੇਡ ਖੇਡਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ — ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਈ

ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਅਤੇ ਖੇਡ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੰਜ ਸ਼ਿਲਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਹ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਪਰ ਐਕਟ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। »

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਫਾਰੇਨ ਐਕਸਚੇਂਜ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਰੀਮੇਬਰੈਂਸਰ ਆਫ ਲੀਗਲ ਅਫੇਅਰਜ਼ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਗਿਰੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਵਲਖਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, (5) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ :- !

^f~

(4) A.I.R. 1964 Calcutta 422.

" ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਐਕਟ ਦੇ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਕੁਝ ਭਗਤਾਨਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ ਮੁਦਰਾ ਅਤੇ ਸਰਾਫਾ ਦੀ ਦਰਮਦ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ , ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਹਿੱਤ. ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਐਕਟ ਦਾ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 23(1) (ਏ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(1 ਏ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਰਗੀਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਬੁਰਾਈ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਗਿਆਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਮੌਕੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਤਿਹਾਸ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਵਾਲੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਲਾਸੀ ਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਓਥੇਈ ਸਮੱਗਰੀ ਕਿਹੜੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਪੁੱਛ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਥੀ ਰੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹੜੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਰਥਿਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਪਹੁੰਚ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਆਰਥਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ

ਬੰਸੋ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਸਹਾਇਕ
ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ

ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ 'ਮਕਸਦ' ਅਤੇ 'ਸਿਮੀ ਲਾਰ ਸਥਿਤੀਆਂ' ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਹੈ | ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਲੀ ਮਾਰਗ ਦਿਓ . ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੀ - ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਜਾਏਗੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਜਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਸਮਰਪਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਾਬਕਾ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸੋਹਨ ਦਾਸ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਫਿਦੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਬੰਸੋ ਦੇਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਲ ਤਿਆਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਾਬਕਾ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) (ਬੀ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ (1) (ਡੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ,

(11) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ।

(12) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ—ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੋਬਾ